

Nederlandse samenvatting behorende bij de MSc thesis:

Ontwikkeling van vluchtefficiëntie in jonge postduiven (*Columba livia domestica*)

Evelien Witte, mei 2019, Wageningen Universiteit en Research

In de afgelopen decennia is er veel onderzoek gedaan met volwassen postduiven. Kennis met betrekking tot jonge postduiven is hierin achter gebleven. Hierdoor is er nog weinig bekend over de ontwikkeling van vluchtpatronen en vluchtsnelheden bij jonge duiven. Vanuit een sportief oogpunt is het opvallend dat hier nog niet vaker naar is gekeken omdat er tijdens wedstrijden relatief veel jonge duiven wegblijven. Wat er gebeurt met deze jongen duiven tijdens wedstrijden, en waarom, is vooralsnog onduidelijk. Om hier meer inzicht in te krijgen is tijdens dit onderzoek gekeken naar de ontwikkeling van vluchtsnelheid en efficiëntie van de gekozen route bij jonge postduiven. Gedurende dit onderzoek zijn jonge duiven gevolgd tijdens zes wedstrijdvluchten startend in Nederland en België. Tijdens de wedstrijden hadden deze jonge duiven een GPS ring om de poot waarmee de gehele vlucht werd geregistreerd. Met de gegevens van de GPS ringen zijn o.a. vliegsnelheden, vliegrichtingen en vluchtefficiëntie berekend. De vluchtefficiëntie is de verhouding tussen de gekozen route en de kortst mogelijke route (een rechte lijn van de startlocatie naar huis). Naast de gegevens van de GPS ringen zijn er ook andere variabelen gemeten waarvan gedacht werd dat ze invloed konden hebben op de vluchten, bijvoorbeeld rui van de handpennen en lichaamsgewicht. Verder is bij het KNMI data opgevraagd over het weer tijdens de wedstrijddagen.

Alle verzamelde gegevens zijn bij elkaar gevoegd en geanalyseerd. Uit de analyses kwam naar voren dat de jonge duiven aan het begin van de wedstrijd een hogere snelheid hebben dan aan het eind van de wedstrijd, de snelheid neemt gestaag af naar mate de gevlogen afstand toeneemt. Dit patroon was bij elke wedstrijd en elke duif te zien. Verder werd er verwacht dat de gemiddelde snelheid in de eerste wedstrijd lager zou zijn dan tijdens latere wedstrijden, omdat de ervaring en het uithoudingsvermogen toeneemt over de tijd. Dit werd echter niet terug gevonden in de data. De vliegsnelheid werd wel beïnvloed door de windrichting, wanneer duiven mee- of zijwind hadden vlogen zij sneller dan met tegenwind. Hierbij gold tevens dat als de windsnelheid toenam, ook de vliegsnelheid toenam. Wanneer gekeken wordt naar de ontwikkeling van de vluchtefficiëntie dan blijkt dat de jonge duiven geen verbetering vertoonden wanneer zij meer wedstrijden vlogen. Weervariabelen hadden geen invloed op vluchtefficiëntie van deze duiven. Tijdens de wedstrijden was er veel variatie, d.w.z. de snelheden en efficiëntie schommelden soms enorm, zowel tussen de duiven onderling als tussen de wedstrijdprestaties per duif over de verschillende wedstrijden. Dit betekent dat een duif die een slechte wedstrijd vliegt niet per se een slechte duif is, want de volgende wedstrijd kan veel beter gaan. Daarnaast is het opmerkelijk dat de meeste jonge duiven in het begin van de wedstrijd direct de goede kant opvlogen maar de weg leken 'kwijt te raken' toen ze bijna thuis waren, en nog een extra rondje vlogen van tientallen kilometers. Wat hiervoor de reden is, is nog onduidelijk.

Concluderend kan worden gesteld dat de vluchtsnelheid en vluchtefficiëntie van jonge duiven niet wordt verbeterd door het vliegen van meer wedstrijden. Het kan zijn dat deze patronen van vluchtsnelheden en vluchtefficiëntie al worden ontwikkeld voor dat ze mee doen aan de eerste wedstrijden. Meer onderzoek zal nodig zijn om de verliezen van jonge duiven te beperken. Hierbij kan gedacht worden aan vluchten met verschillende groepsgroottes of groepsaansamelingen en het uitvoeren van trainingsvluchten, voordat de duiven op hun eerste wedstrijden gaan.